

Importen hertil tiltagen ved en Eksportpræmie i Tyskland, der vel ikke er officiel, men dog paa en Maade til Stede ved en Begunstigelse af Møllerne der, som gør, at vore danske Møllere ikke kunne konkurrere med dem. Dette fremgaar ogsaa bestemt deraf, at Indførselen af formalet Korn i Tiaaret 1884—94 er steget fra $3\frac{1}{2}$ til 54 Millioner; hvorimod vor Udførsel i det samme Tidsrum er faldet fra 150 Millioner til 21 Millioner. Det er Tal, som vise, hvorledes Forholdene ere. Endnu værre er Forholdet blevet siden 1894, idet f. Eks. en Artikel som sigtet Rugmel den Gang kun indførtes i et Kvantum af 1—2 Mill., medens der nu indføres 24—26 Millioner. Naar der er en saadan Konkurrence, mener jeg, at der er al Grund til at komme til Hjælp. I Toldkommissionen mente man, at dette ikke havde sin Plads i selve Toldlovsforslaget. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke vil tage under Overvejelse, hvorvidt der kan gøres noget i saa Henseende. Jeg tror, som sagt, der er Grund til at komme dem til Hjælp paa en eller anden Maade.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Beskyttelse eller Ikkebeskyttelse for Landbruget. Skal der rejses Krav herom, maa det vel komme fra Landbostændens Repræsentanter. Jeg kan paa mange Omraader fuldt ud finde Grund til en Beskyttelse, men disse Krav ere ikke komne frem i Toldkommissionen, og det er ogsaa, som den første ærede Taler i Gaar bemærkede, en Grund til ikke at komme nærmere ind paa dem.

Uagtet jeg saaledes kan se, at der vil komme til at ligge Punkter imellem dette og det andet Ting, vil jeg dog haabe, at de under Sagens nærmere Forhandling ikke ville vise sig større, end at man kan komme ud over dem. Jeg tror, at man selvfølgelig maa indrømme, at hvis man kommer til en Løsning af Spørgsmaalet, ville dog ikke alle føle sig tilfredse, men jeg tror paa den anden Side ogsaa at kunne udtale, at alle og ikke mindst Industrien maa ønske at komme til Ro i denne store og vigtige Sag.

Finansministeren (Hørring): Naar der foreligger et Toldlovsforslag til Behand-

ling, er det jo en given Sag, at de store Principper, Frihandel og Beskyttelse, begge ville finde Ordførere, som ville tale deres Sag under en saadan Behandling. Man har set det andetsteds, man har ogsaa set det tidligere her, og det har gentaget sig under nærværende Behandling. Jeg skal ikke blande mig nærmere i denne Debat derom; men da det har spillet saa stor en Rolle, skal jeg dog ikke undlade at erklære, at jeg — jeg kunde fristes til at sige selvfølgelig — staar paa Beskyttelsesmændenes Parti, og dertil skal jeg kun føje nogle ganske enkelte Udtalelser, nærmest foranledigede ved, hvad jeg hørte fra det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), der jo stod som Frihandelsmand og selvfølgelig mod Beskyttelsen brugte meget stærke Udtryk. Et af disse var dette, at han opstillede det Tankeeksperiment, at vi ikke havde haft Beskyttelse, og saa han selv eller en anden vilde komme og forlange Beskyttelse for en eller anden Industri. Han mente da at kunne sige, at en saadan Tanke vilde blive mødt med den Bemærkning, at det var meningsløst eller endogsaa vanvittigt. For mig staar det saaledes, at Beskyttelsessystemet har været fra Begyndelsen af et naturligt Led i de Bestræbelser, som enhver Regering har udfoldet for at sikre paagældende Lands Selvstændighed, Bestræbelser for at sikre her i dette Tilfælde Landets Selvstændighed paa Erhvervslivets Omraade. Det er derfor, vi se, hvorledes dette System er kommet frem i saa godt som alle Lande og ogsaa i sin Tid har været stærkt fremme i England, hvor det er blevet forladt af ganske særlige Grunde. Det er kommet frem overalt, og det har jo efterhaanden endogsaa, kan det siges, vundet mere og mere Udbredelse. Hvis nu dette System ikke var kommet, hvad vilde saa være sket? Det er jo et Spørgsmaal, om hvilket der kan debatteres længe, men henvender man sig til Nationaløkonomer, og navnlig til dem, der hylde Frihandelen, faar man det Svar, at saa vilde Erhvervslivet have reguleret sig Landene imellem, saa at vi saa godt som udelukkende vare blevne en agerdyrkende Nation, medens derimod Industrien vilde samle sig i andre Lande, og paa den Maade vilde Erhvervslivet have